

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการศึกษาจากเอกสาร การสัมภาษณ์และการสังเกต แบบมีส่วนร่วม สามารถวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็นหัวข้อหลักดังต่อไปนี้

ภูมิหลังและบริบทของหมู่บ้าน

ประวัติหมู่บ้าน

บ้านผานกกก ตำบลโป่งแยง อำเภอแมริม เป็นชาวม้งหมู่บ้านหนึ่งที่อาศัยอยู่ในแถบที่ราบเชิงเขาในเขตตำบลโป่งแยง อำเภอแมริม ตามคำบอกเล่าของคนในหมู่บ้านพบว่า ก่อนที่ชาวม้งจะมาอยู่ที่บ้านผานกกกแห่งนี้ ในอดีตบริเวณนี้เป็นป่าไม้ที่มีความอุดมสมบูรณ์มากและได้มีคนเข้ามาตัดไม้ออกไป ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นรัฐบาลหรือเอกชน หลังจากนั้นบริเวณนี้ก็กลายเป็นที่โล่งกว้าง ต่อมาได้มีชาวม้ง 2 คน ชื่อนายกว่า แซ่ซัง และนายเจ็ย แซ่ย่าง ได้เข้ามาจับจองทำไร่ทำสวนในราวปี พ.ศ. 2498 ชาวม้งทั้ง 2 คนนี้ได้ย้ายมาจากปางขะมุ บ้านแม่สาเก่าในเขตตำบลเดียวกัน

ต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันได้ทรงตั้งโรงเรียนและศูนย์ชาวเขาขึ้นที่คอยปุย และมีพระราชดำริให้ชาวเขาย้ายไปอยู่ที่นั่น ชาวม้งที่ปางขะมุจึงกระจัดกระจายและแยกตัวออกไปยังพื้นที่ต่างๆ ตามญาติพี่น้องและเพื่อนที่สนิทชิดเชื้อของตนเอง บางส่วนได้ย้ายมาอยู่ที่ผานกกกแห่งนี้จนถึงปัจจุบัน

อาชีพส่วนใหญ่ของชาวม้งบ้านผานกกกคือ การทำไร่ฝิ่น ไร่ข้าวโพด ปลูกข้าวเจ้า ต่อมาในปีพ.ศ. 2512 ศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขาได้เข้าไปส่งเสริมให้ชาวม้งเลิกปลูกฝิ่น และเปลี่ยนมาปลูกกาแฟแทน การปลูกฝิ่นจึงเริ่มลดลง

ต่อมา ในปีพ.ศ. 2520 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันทรงเสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมเยียน ได้ทรงพระราชทานพันธุ์ถั่วแดงหลวงและถั่วลิสงให้ชาวบ้านได้ปลูกเป็นอาชีพ นับจากนั้นชาวม้งผานกกกก็มีอาชีพทำสวนทำไร่พืชผลตามฤดูกาลต่างๆ และได้ติดต่อค้าขายกับชาวพื้นราบเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน (สัมภาษณ์นายจี แซ่ซัง, 15 พ.ย. 2546)